

ÜLIÕPILASPÄEVADE KAJA

Kus olid tomatid?

Üks üritustest, mis on pühendatud RÜL-i 25. aastapäevale, toimus kolmapäeva õhtul TPI aulas. Alguses oli välja kuulutatud teaduskondade vaheline viktoriin ja ansambli ülevaatus, kuid tulid külla TV-mehed ja selletõttu õhtu natuke venis. «Mõistluseks» ristas Valdo Pant selle viktoriini, kes oli žüriis koos sm. H. Peremehega ja J. Fominõhiga. See kolmik avastas, et kõrgemat intellekti omavad ehitajad, keda autasustati üpris suure tordiga. Tekkis küll väike arusaamatus ühe küsimuse kohta, kuid see oli žürii poolt osavasti kõrvaldatud.

Meie külaliste seas olid ka Moskva ja arenevate maade üliõpilased.

Kõige suuremat elamust pakkus pop-gruppide kontsert. Esimesena näitas oma loominguvõimeid majandusteaduskonna ansambel. See oli esimene avalik kontsert ja ta õnnestus. Päev enne ülevaatussoovitas A. Laurson paar kilo tomateid kaasa võtta, kuid tuli välja, et visata tuleb mitte neid poisse, kes püüavad teha kõik, mis suudavad, kellel on täitsa rahuldav laulu- ja mänguoskus, aga neid, kes ei toeta materiaalselt ega moraalselt selliseid entusiasmi najal seisvaid isetegevusgruppe.

«EUFOORIA» repertuaarist võiks hästi väljakukunuteks nimetada mõlemad vene laule. Ma tahaks ära märkida ka hea laulmisoskuse.

Pärast kahte tundi kohutavat lärmi ja müra, A. Valkoneni «Väntoreli lein» oli nagu ingliskeelne väsinud kuulaja kõrva. Võib kindel olla, et see tõsine ja südamluk pala veel võidab rahva tunnustuse. Võimalust näidata virtuosset soolomängu andsid V. Rähni uued laulud.

Aga kui «Väntorel» hakkas oma vanemaid pärle mängima, oli saal, nagu alati, suures vaimustuses. Ülevaatus lõppes võimsa ovatsiooniga ja on loota, et ovatsioonide kaja jõuab nende kõrvadeni, kelle otseseks kohustuseks on toetada

Tartu on vanade traditsioonidega üliõpilasinna.

Paljud toredad traditsioonid on siit alguse saanud, nii ka üliõpilaspäevad.

Seitse — kaheksa aastat tagasi tekkis mõte korraldada üliõpilaspäevi. Mõte sai teoks ja 1964. a. võis Tartu linna tänavatel näha esimest üliõpilaste rongkäiku, mis aastast aastasse on muutunud võimsamaks. Üliõpilaspäevade üritusi on läbi viidud ka Tallinnas, kuid Tartu omad on saavutanud üle-Eestilise tähtsuse ja mitte ainult üle-Eestilise — siia sõidavad röömuga ka küllalised teistest lühidest vabariikidest. Ilmselt sellepärast püüabki iga üliõpilane kas või kordki ora võtta Tartus toimuvatest pidustustest.

20. november. Varajasest tunnist hoolimata oli laupäeva hommikune Balti jaam tudenegitist tulvil. Kellel Tallinn — Tartu pileti juba taskus, kes veel järjekorras seda saamas.

Kell 6.40. Võimas «Tšaika» võttis kõik ootajad peale. Väga kiirelt kellelgi pileti puudusel Tartu sõit katki jäi — kes ei saanud rongiga, võis bussiga sõita, bussijaam pani omalt poolt kolm lisabussi välja.

Tartu! Tudengite vool täitis perrooni, raudteejaama ja selle esise — kes tõttas õõmaka, kes pileteid otsima. Väikesesse Tartusse mahtusid kõik ära.

Kella 17.45-ks kogunevi EPA peahoone ette, kust sai alguse võimas tõrvikutega rongkäik.

Täpselt planeeritud ajal hakkas hiigelsuur «tulemeri» liikuma kesklinna poole, pakkudes nautingut nii pealtvaatajatele kui ka tudengitele endile.

Ühtne rivi ja rütmikas samm panid tänavad kaikumata. Tugev distsipliin andis tunnistust üliõpilaste võimsast jõust ja suu- rest teotahet.

Ja kui kusagilt kerkiski eile mõne «jõminas» tudengi hüüe, mis oli vastuolus üldise röömsa ja optimistliku meeleoluga, suruti see kohe maha.

Pärast rongkäiku tehti Rae-koja platsile lökkes ja tantsiti nende ümber. Pakasest hoolimata oli kõigil higi otsa ees ja tuju hea.

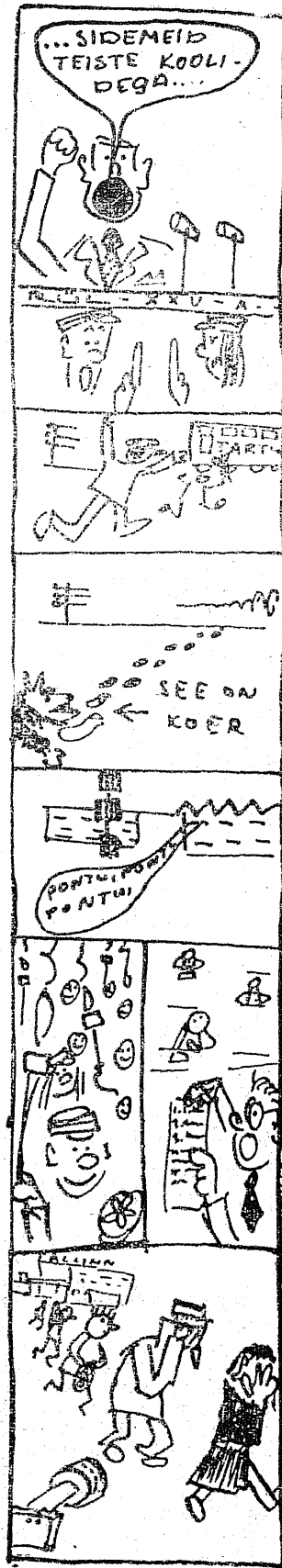
Kell 20.00 avasid üheksa tantsusaali ja klubi oma ukseid, pakkudes tudengitele võimalusi tantsuks või kontserdi jälgimiseks. Kontserdid olid kõik hea tasemel, kuid pidude organiseerimisele esine siin-seal vigu, mida me antud artiklis ei käsitlen. Need küsimused kuuluvad rohipem TRÜ ja EPA komsomolkomiteede kompetentsi. Meid aga huvitavad teised probleemid.

Tartu üritustest võtsid osa Leningradi, Tbilisi, Samarkandi, Done'ski, Frunze, Läti, Uzgorodi, Vilniuse, Jervani, Jakutski Riiklikute Ülikoolide esindajad. Kaunase PI, Petrosavotski RÜ, Jelgava ja Leedu Põllumajanduse Akadeemi esindajad ja Tallinna delegatsioon. Tartu oma üliõpilastraditsioonidega ja

akadeemilise õhkkonnaga on vist kõige sohvavam linn selliste ürituste läbiviimiseks. Üliõpilaspäevade heade kordaminekuks Tartus aitab kindlasti kaasa ka Tartu elanike suhtumine üliõpilastesse, mis ilmselt tingitud üliõpilaste suurest osatähtsusest linnas.

RÜL-i põhikirja üks punkt märgib: «Stimuleerida sõprus- ja koostööd maailma üliõpilaskonnas.» Siit järeldub, et tuleb tugevdada sidemeid vabariigi kõrgemate koolide vahel, kusjuures arvestades Eesti NSV mastaape võiks suhtlemiselt delegatsioonide tasemel minna üle otsestele kontaktidele erinevate õppeasutuste üliõpilaste vahel. Seda kõike arvestades tundub imelikuna, et TPI administratsioon püüdis igati takistada üliõpilaste sõitu Tartusse. Milleks siis muidu korraldati laupäeval kõikides teaduskondades ja kõikides loengutes erakorraline kohaloleku kontroll. Dekanaadid oleksid võinud soodustada üliõpilaste Tartusse sõitu. Võib ju varemalt kokku leppida laupäevaste loengute ette või järele tegemise suhtes. Peaks ju ometi püüdnud tugevdada üliõpilaste ühtsustunnet. Ilmselt üliõpilased ise selle poole püüavad, arvestades nende tungi Tartu poole, kuid ametivõimud on jäänud ükskõikseks. Loodame, et administratsiooni esindajad vastavad nendele küsimustele.

K. SAAR

SÕIT TAARALINNA ehk olema haiged.

MEIE AKTIVISTID TPEDI-S

Kuna tänavused üliõpilaspäevad on pühendatud RÜL-i 25. aastapäevale, siis käis Pedagoogilises Instituudis TPI kolmeliikmeline esindus sealsele aktiivile rääkimas, mis asi see RÜL üldse on.

Tulevased pedagoogid kuulasid meie esindust — koosseisus Andresson, Teiter, Jung — suure huviga ja arvatakse, et teada palju uut. Kui kõikidele sai selgeks RÜL-i olemus, jõudis kohale TPI Interklubi president Koslov külalistega. Külalised — neid oli viis, küsijares neli olid RÜL-i stipendiaadid — rääkisid lühidalt oma maast ja selle probleemidest. Kui küsimised-vastamised läbi said, paus lahke perenaine Maaja Schultz külalisi kohvilauda. Vahepeal jõudisime neilt võtta lühikesed intervjuud.

Mohamed Alhadj on pärit Süüriast, ta on kommunist.

Probleemiks pidi olema üliõpilaskonna ühendamine Süürias. Palestiina partisanide kohta ütles Mohamed, et kommunistid mõistavad hukka nende terroristliku tegevuse, aga toetavad nende võitlust oma õiguste eest.

Osvaldo Alarkon on Tšüülist. Esindab Tšüüli noori kommuniste. Rääkis, et kommunistid mõistavad hukka äärmiselt vasakpoolsete tegevuse. Üliõpilased pidid aktiivselt kaasa lööma kirjaoskamatusel likvideerimisel ja mahajäänud piirkondades koolide ja haiglate ehitamisel, kusjuures seda teevad nad tasuta. Lõpetuseks palus Osvaldo Tšüüli üliõpilaste poolt tervitada TPI üliõpilasi.

Omalt poolt soovisime külalistele huvitavaid päevi Eestis.

R. KUUSALU, TM 51

noorte talentide väljakasvatamist ja sellega teha oma panus üliõpilaskonna esteetilisse kasvatusse.

V. LEINAPAJU

Tööjõu probleemid

Nädalapäevad tagasi lõppes Tallinna Polütehnilises Instituudis kolm päeva kestnud vabariiklik tööjõualane teaduslik konverents, mille korraldasid ühiselt TPI poliitilise ökonomi kateeder ja vabariigi Tööjõuressursside Kasutamise Komitee.

Huvi konverentsi vastu oli suur ning osavõtjaid ligemale 400, nii meelt kui mujalt. Kõrvuti teadlastega võtsid konverentsi tööst osa ka meie keskasutuste ning ettevõtete esindajad. See on ka arusaadav, sest tööjõu ratsionaalse kasutamise ning plaanipärase jaotamise küsimused on käesoleval ajal eriti aktuaalsed, kuna tööjõubilanss meie vabariigis on äärmiselt pingeline ja vajadus täiendava tööjõu järele endiselt terav. Põhilised reservesid aga enamuses ammendatud. Konverentsil käsitletud küsimused pakkusid seetõttu huvi nii teadlastele kui praktikutele.

Konverentsil kuulati ära üle

kolmekümne sisuka ettekande. Meie vabariigi teadlaste ja praktikute kõrval esines külalistena rida majandusteadlasi Moskvast, Leningradist, Riias, Minskist, Kaunasest ja Ungari RV-st.

Konverentsi avasõnad lausis meie instituudi rektor prof. A. Aarna. Seejärel kuulati avaplaanaristungil rida ettekan- deid, kus peamiselt käsitleti tööjõu taastootmise metodoloogilisi ja sotsiaalmajanduslikke probleeme. Ettekannetega esinesid majandusteaduse doktorid M. Pliner Leningradi A. A. Zdanovi nim. Riiklikust Ülikoolist ja M. Bronšteini Tartu Riiklikust Ülikoolist, majandusteaduse kandidaadid V. Koslov ja L. Brutus Tallinna Polütehnilisest Instituudist, G. Lultšenko Kaunase Polütehnilisest Instituudist, P. Eglite Läti NSV TA Majanduse Instituudist jt.

Konverentsi teisel tööpäeval jätkus arutelu kahes sektsioonis. Esimeses sektsioonis olid kõne all tööjõu ratsionaalne kasutamine tööstuses, teises aga tööjõu rakendamine ja kasutamine põllumajanduses. Peale töö lõppu sektsioonides külastasid konverentsi osavõtjad mitmeid Tallinna tööstusettevõt- teid, kus tutvuti tööjõu kasutamise efektiivsuse suurendami-

seks rakendatavate konkreetsete abinõudega ja kaadri defitsiidist tulenevate probleemidega.

Möödunud reedel toimunud lõpp-plenaaristungil leidsid põhiliselt käsitlemist tööjõu rakendatuse, kvalifikatsiooni, jaotamise jms. küsimused. Ettekannetega esinesid vabariigi kõrgemate koolide ning teaduslike uurimisasutuste esindajad ja Eesti NSV MN Riikliku Tööjõuressursside Kasutamise Komitee vastutavad töötajad.

Nagu märkis oma lõppsõnas Eesti NSV MN Riikliku Tööjõuressursside Kasutamise Komitee esimees U. Lehpepuu, oli möödunud konverents kõige laialaualisumaks ja esinduslikumaks foorumiks, mis meie vabariigis on toimunud tööjõu-probleemide valdkonnas ja avaldas lootust, et nii mitmedki konverentsi ettekannetes sisalduvad järeldused ning ettepanekud leiavad peagi praktilist rakendamist.

Ettekannete ja läbirääkimiste alusel töötati konverentsil välja soovitused tööjõualase uurimistöo edasiseks koordineerimiseks ja komplekssete probleemide süstematiseeritud läbitöötamiseks. Ühtlasi märgiti konverentsil head kordaminekut ja tehti ettepanek meie instituudi poliitilise ökonomia kateedri analoogilise tööjõualase konverentsi korraldamiseks 1974. a.

TÄNUAVALDUS

SÜDAMLIK TÄNU LÄTI NSV POLITÖKONOOMIA ÕPPEJÕUDELT.

Meie, Riia kõrgemate koolide poliitökonoomia õppejõud, palume Teid avaldada südamlukku tänu teadusliku konverentsi korraldajatele, eriti dots. K. KULLILE, TPI poliitökonoomia kateedri juhatajale, kabineti juhatajale MARE OTS'ale ja kõigile, kõigile teistele orgkomitee liikmetele.

Suurepärane konverentsi korraldamine, päev hoolitsus meie eest vabal ajal, vastutulelikkus ja südamlikkus — kõik see võimaldas meil tunda ennast siin nagu kodus ja me saime viljakalt läbi arutada teoreetilisi küsimusi, tutvuda linnaga ja hästi puhata!

Kõige selle eest suur, suur tänu! Nägemiseni tulevasel balti liiduvabariikide kõrgemate koolide poliitökonoomia õppejõude konverentsil.

Läti NSV delegatide nimel: Läti Riikliku Ülikooli poliitilise ökonomia kateedri juhataja, dotsent Janis Porietis.

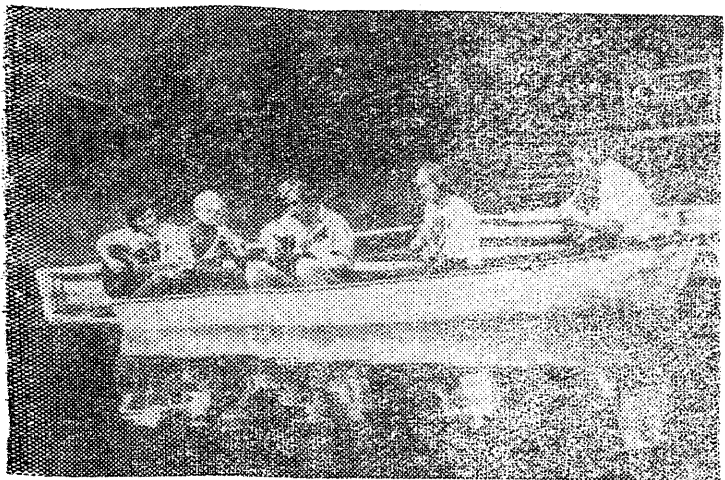
Tallinna Keemia Rahvaülikooli teoreetilise keemia teaduskonnas on detsembri kuul järgmised loengud:
7. det. «Reaktorite projekteerimise alustest». Lektor tehnikakandidaat V. Mikkal.
21. det. «Aktuaalseid probleeme ensimoloogias». Lektor tehnikakandidaat A. Kõstner.
Loengud toimuvad kell 15.00 füüsika-auditooriumis.

PRESSIKLUBI JÄRJEKORDNE LOOMINGULINE SYMPOSIUM TOIMUB ESMASPÄEVAL, 6. DETSEMBRIL, KELL 18.00, TOIMETUSES. TULLES ISTUNGILE REVIDEERIGE OMA MÕTTEID PRESIDENT

Reedel, 3. detsembril 1971. Nr. 36 (651)

SÄRAV TÄHT ANDROMEEDA UDUKOGUST

EÜE-71 Sakala regiooni inimesed mäletavad kindlasti Viiratsi rühmas töötanud ansambli «Andromeeda» esinemisi mailevlaste ees. Et ansambel on tegutsenud juba võrdlemisi pikka aega ja on omandanud mõningase populaarsuse ka väljaspool EÜE-d, teeme lühikese ülevaate ansambli ajaloo ja momendi teravamatest probleemidest. Et saada paremat ülevaadet olukorrast, pöördusin «Andromeeda» liikmete endi poole, kes aitasid kaasa loo kokkuseadmisel.

1966. aasta suvel tulid kaks Tallinna 7. keskkooli tol ajal seitsmenda klassi poissi ideele luua oma ansambel. Ega siin välised mõjutused väga kõrvalised olnudki, kerkis ju tol ajal kitaristide ansambleid nagu seeni soojal sügisel. Esimene koosseis oli kolmeliikmeline — trummid, basskitarr ja kitarr, laulusolistiks Peeter Randma, kes selleks jäänud siiani. Algus oli nagu see juba tavalliseks on saanud: algeline tehnik + «import» repertuaar. Mõne kuu pärast tehti juba esimene samm omaloomingu poole — hakati tõlkima laulutekste.

Et koolis ka teisi huvitatuid tules ärgitas, näitas see, et juba 1967. a. sügisel paisus ansambli kollektiiv kaheksakordseks. Võiks öelda, et siis pandi alus praegusele «Andromeedale». Repertuaari hakkas üha rohkem signema omaloomingut. Põhiliselt hoolitsesid selle eest P. Randma ja tolleaegne ansambli pianist Rein Randmets.

1969. aastal liitus ansambliga Peep Mandre, kellest on saanud üks «Andromeeda» kunstilisi juhte.

Ansambli koosseisust pajatas Peeter Randma, kes on ainuke mees esimesest koosseisust, järgmist:

«Onnetuseks oleme me väga muutliku koosseisuga. Viie tegutsesisaasta jooksul on olnud niisama palju koosseise. Põhjuste on nii objektiveid kui ka subjektiveid. Juba 3—4 aastat oleme mänginud koosseisuga, mis peaks rahuldama, aga mehed on pidevalt vahetunud. See segab uue repertuaari õppimist ja mängutaseme tõstmist. Ka praegu on meil üsna kirju koosseis: meie kunstiline juht Peep Mandre ja trompetist Mati Leibak õpivad TPed'i muusikaosakonna teisel kursusel, mina ise õpin sealsamas inglise keelt; Endel Valkenlaul seisab ees ajateenistus armees; Priit Pedajas (klaver, orel) ja Inna Feldbach lõpetavad kevadel seitsmenda, teine naishälä Maret Tuurmaa Tallinna 46. keskkooli ja lõpuks kaks tipikat Jaan Nairismägi Ehitusteaduskonnast (trummid) ning Rolent Wood Keemiataaduskonnast (soolokitarr).»

Vestluskaaslasel arvasid, et kui see koosseis püsima jääb, on loota taseme tõusu ja repertuaari uuendamist (koosseisus on kolm abiturienti).

Et saada paremat pilti «Andromeeda» senisest tegevusest, pöördusime jällegi Peeter Randma poole, kelle sõnade järgi on tegevus olnud võrdlemisi aktiivne. Lisaks koolipidudele mängimisele on meie teened kasutanud ka Eesti Raadio ja ETV. Nende mõlema fonoteegis peaks kokku olema ca 20 lindistusi

«Andromeedalt» (lisaks sellele kooli iga-aastased kontrollid ja mõned külalisesinemised). 1970. aastal asusime J. Tombi nim. Kultuuripalee juurde. See samm avardas mõningal määral võimalusi, kuid seadis ka oma tingimusi. Kultuuripalee arvestab «Andromeedat» ikkagi kui tantsuansambli, seega on repertuaari valik ja mängustiil mõnes mõttes pealesunnitud. Üldiselt pessimistlikke nootide seas, mis vestluskaaslaste jutus kuulda oli, kostis ka üks rõõmsam: ehk jõuab varsti esimese iseseisva ja täismõdulise kontserdini.

Peep Mandre arvas, et kõige rängemaks probleemiks on:

UTOOPIA

Peale seitset häda, mida sotsioloogid on välja arvanud, segavad normaalset õppeprotsessi ka õppemetoodika puudused. Kõige suuremate hädade hulka (eriti esimeste 4—5 semestri jooksul) kuuluvad: õppeainete segunemine — suur informatsiooni hulk, mitme sarnase aine õppimine, millest on tingitud see asjaolu, et üliõpilane ei süvene ainesse põhjalikult, ning õppeainete diferentseerimine õppejõudude ja üliõpilaste poolt. Siin on kaks põhiprobleemi — esiteks, iga õppejõud arvab, et tema poolt ettekantav õppeaine on kõige tähtsam ja nõuab sellele suuremat tähelepanu. Teiseks, üliõpilane omalt poolt pühendab rohkem aega nendele õppeainetele, mis tekitavad talle suuremaid raskusi, või nendele, millistes on nõudlikumad õppejõud. Tulemuseks on ainete mitteõrdne tundmine.

Hädade hulka võib arvata ka eksamisetsiooni. Üliõpilane, vastavalt eelnevale õppetööle semestri jooksul, enne eksamit kas kordab läbiõpetatud materjali või 3—4 päeva jooksul teeb endale asja selgeks. Sessioon tavaliselt koosneb 4—5 eksamist, nii et mõlemal juhul pinge on väga suur. Keskmise õppeedukusega üliõpilane on juba enne sessiooni algust väsinud suurest arvestuste hulgast. Närvipinget, ülekoormatus, peaaegu väsimus ei soodusta head vastust eksami

repertuaar (hea) ja varustus (samuti hea). See meie vabariigi ansambli krooniline haigus kollitab ka «Andromeedat». Kultuuripalee on küll palju aidanud varustuse osas, aga tõesti korralikust tehnikast on veel väga vara rääkida. Kõike süüd ei saa muidugi patroonide kaela ajada, aga ka praegu saaks mõndagi parandada, mis käest ära on. Sama lugu on repertuaariga. Alguses oli välismaine, siis hakkasime ise tegema. Peeter on algusest peale teinud, aga see ei aita. (PM kontos on kümnekond lugu). Jõudumööda teeme ka praegu ise lugusid, palju sa õppimise kõrvalt jõuad. Välismaist repertuaari püüame täpisi tõlkida ja kui tõlge ei saa hea, laulame inglise keeles ka ära. Ainuke, mis repertuaarist veel rääkida on, on see vana hea probleem, et meie oma heliloojad ei ole seni suurt mädagi ära teinud tantsuansambli repertuaari omapoolseks täiendamiseks.

Nii arvas ansambli «Andromeeda» kunstiline juht. Muredid on küll, aga kes sest hoolib. Muusika tahab tegemist ja tantsud tantsimist. Kes sügavamat huvi tunneb, jälgigu reklaami ja astugu vahetevahel sisse J. Tombi-nim. Kultuuripalee tantsusaali, seal võite vahetult tutvuda «Andromeeda» töö tulemustega.

Jõudu ja jaksu!

K. POLLISINSKI, MT-31

Helsingi ekraanidel

Viibides k. a. oktoobris Helsingis, oli mul võimalik tutvuda kodanliku maailma juhtivate kinematografistide mõningate filmidega, milledest allpool.

Luccino Visconti biograafiline film heliloojast Gustav Mahlerist «Surm Veneetsias» («Morte a Venezia») 1970 ja fašismivastane film «Jumalate hukk» või «Neetud» («The Damned») 1960, avardas teadmisi sellest keerulisest isiksusest. Esimene — «Surm Veneetsias» jutustab filmikeeles helilooja viimastest elupäevadest. Režissöör on kasutanud filmikunsti väljendusvahendeid ja vältinud traditsioonilist (biograafilist) jutustavat filmi. Dialog on filmis viidud miinimumini. Helilooja 4. ja 5. sümfoonia saadab filmi ja tundub olevat orgaanilisemalt siduv, kui seda dialoog võimaldaks. Filmi süžee on üpris lihtne. Põdev helilooja (Dirk Bogard) kohtab Veneetsia superannas noorukit, kes oma nooruse, ilu ja elurõõmuga saab heliloojale inspiratsiooni ja loomingu allikaks. Tegevus toimub Veneetsias mõllanud musta surma — katku ajal, mis annab filmile juurde tubli annuse draamatikat. Helilooja kindumus noorukisse, tema lõputud ekslemised poisi jälgedes mõõda katkust haaratud Veneetsiat toovad paratamatult meelde Kafka teosed.

Filmi lõpp on seda eriti. Kõik jõud lõppenud, on helilooja end ometi lõhistanud rannatooli, et veel kord näha oma kindumuse objekti. Ja siis etendatakse tema silme all stseen mis on ühtaegu märglevalt lapselik ja teisalt julmalt täiskasvanulik. Vaatemäng on niivõrd tõetruu, et võib meeletult süreva mehe. Ta käed klammerduvad käsituge külge, ta püüab end püsti ajada, karjuda, kuid kõik toimub nagu unes, ta ei suuda muud kui pealt vaadata ja kannatada. Kui nooruk pääseb teise haardest ning jookseb vee äärde, käed pälkesele vastu sirutatud, siis peab surija seda kutseks, ajab end v imse jõuga püsti, sirutab end noorukile vastu ja langeb surmuna liivale.

Kas elu on üks suur pettus, teostumatute igatsuste painajalik uni? See küsimus tundub õigustatuna. Kuid mulle näib, et antud juhul dikteeris vormi algallikaks olnud helilooja elusaatus ja T. Manni romaan. Või vähemasti on osasüüline selles. Igal juhul pole tegemist mitte tavalise biograafilise filmiga nagu me oleme neid näinud kümneid.

Film «Jumalate hukk», mis on tehtud paar aastat tagasi, on kõige julmem film, mida ma olen näinud. Kuid tundub, et antud juhul on see õigustatud, sest jutt on pruuni katku koledest. Ühe aristokraatliku perekonna elukäiku jälgides, annab režissöör pildi fašismi sünnist, fašistliku mõtteleadi sünnist ja annab ainult ühtpidi tõlgendatava otsuse fašismi kohta. Filmi tapmis- ja vägistamisstseenid on tõepoolest väga julmad, kuid silmas pidades julmuse pärast rohkust Lääne ekraanidel, tuleks antud juhul seda õigustatult pidada. Sest, minu arusaamise järgi, režissöör tahtis vapustada Lääne kõigega harjunud väikekodanlikku vaatajat, kes pikapeale näib harjuvat kõigega, ka fašismi taassünniga. Film pole inimese suhtes mitte lõplikult pessimistlik (selline arvamine võib tekkida, vaadates inimese poolt kordasaadetud metsikusi). Mitte ainult ükskõikseid ja mõrtsukaid ei ela selles perekonnas. Noorim vändadest on fašismi vastu. Ja kuigi filmis pole näidatud organiseeritud võitlust fašismi vastu (selle aristokraatliku perekonna liikmetelt olekski seda raske oodata), jääb filmis ometi kõlama noot, et on olemas veel teistsugused inimesed.

Filmile võiks ette heita, et selles pole käsitletud rahva võitlust pruuni katku vastu. See kõik on õige. Kuid mulle näib, et antud juhul tingis tegevuskeskkonna valik filmi struktuuri. Näib, et antud filmis on režissöör seadnud omale eesmärgiks fašismi ebainimliku iseloomu paljastamise ja keskkonna näitamise, milles fašism võrsus ja mille toel kasvas. Meie vaataja jaoks on film naturalistlikult julm. Kuid ma kahtlen, kas see on seda julmuse ja pornograafiaga «pehmeks» tehtud Lääne vaatajale. Selles valguses vädan, et film «Jumalate hukk» ütleb oma sõna tänapäeva inimesele.

järg 4. lk.

2. Ainepaarid iseenesest peavad olema:

a) õppeained, mille järjestus on programmis kindlaks määratud,

b) dünaamilised paarid, milleid saab õppeplaani koostamisel ükskõik mis semestrisse paigutada.

Tulemuseks saame:

1. Süvenemine antud ainesse ainetega segunemise vältimine loengute, laboratoorse tööde ja praktikumide kooskõla, süvenemine ainesse võimaldab põhjalikku asja tundmist.

2. Kõike aineid hakatakse samaväärselt õppima; jääb ära subjektiivne ainetega diferentseerimine.

3. Eksami päevaks ei peaks midagi ununema; sisseelamine ainesse võimaldab paremini sooritada eksameid.

4. Kaob pingeline sessiooniperiood ja sellega ka võimalikud tervisehäired, mis soodustab tulemuste paranemist.

Väitele, et aine ununeb kooli lõpuks, võib vastata, et aine olgu ta kolm aastat tagasi või siis kolm ja pool aastat tagasi õpitud, ununeb kooli lõpuks samaväärselt. Üleminek ühest ainetest teise peab olema kindlustatud õppeplaani koostamisel, et mitte murda loomulikku ainetega järjestust, nagu see mõnikord esineb mõõdunud aastate õppeplaanides.

Ülalkirjeldatud süsteemile üleminek ei vaja mingisugusel materiaalsel ja finantskulutusel.

KIRILL TETTER, MT-31

7. kuni 9. detsembrini s. a. toimub TPI-s II vabariiklik konverents «Õppetöö teaduslik organiseerimine kõrgemas koolis». Konverentsi istungel tulevad arutusele paljud õppetöö meetodika ja korralduse probleemid, mis on püstitatud instituuari arenguplaanis 1971—1975. a. põhiülesannetena.

Konverentsi ajakava: Teisipäeval, 7. detsembril

kell 11.00 — Plenaaristung; kell 15.00 I istung — kõrgematesse koolidesse astujate kontingent ja selle kujunemise seaduspärasused.

Kolmapäeval, 8. detsembril

kell 10.00 II istung — Üliõpilase kui tulevase spetsialisti kujunemisprotsess; kell 15.00 III istung — Kõrgema kooli õppeprotsessi teaduslik organiseerimine.

Neljapäeval, 9. detsembril kell 10.00 — Plenaaristung.

Uujate sektsiooni koosolek toimub 7. detsembril kell 20.30 «Kalevi» siseujulas.

PRESIDENT

3

Reedel, 3. detsembril 1971 Nr. 33 (631)

